

cereți drepturile vóstre politice și naturale, acelle drepturi pe care natura le-a datú omului și pe care societatea este datóre a le apóra și a le satornici. Fiți încredințați că a trecutú timpulú când glasulú poporului abia ajungea póně la auđulú celorú puternici. Astă-đi vedemú chiarú pe capií popórelorú dându enși-le de bună voia lorú cuvenitele drepturi alle popórelorú și grăbindu-se a satisface dreptele lorú dorințe.

“Bărbați Daci, în trecerea mea pe páměntulú scumpei vóstre țerrí, grija mea cea mai principală va fi să pázescú acea ordină militară, pe care este datorú să o pázescă unú poporú însuflețitú de generósele sintimente alle libertății și alle patriotismulú. Suntú încredințatú că și noi vomú afla din partea vóstră primirea cea mai cordială și încă astú-felú precum se datoresce acellora cari se luptă pentru fericirea comuna.

«1821, Martie 3, în Iași.

«*Al. Ipsilante.*»

Acum, lăsându d'ua camdată continuarea trecerí lui Ipsilante din Moldova în România, revenimú la descrierea progresselorú lui Tudor.